

25. august 2010/mpk

Høring over udkast til bekendtgørelse om autorisation af læger uddannet uden for EU/EØS-lande

Dansk Medicinsk Selskab takker for muligheden for at kommentere på ovennævnte udkast til bekendtgørelse.

DMS finder det overordnet meget positivt, at der er taget aktive skridt i forhold til denne effektive og gennemskuelige afprøvning af udenlandske lægers kommunikative og faglige niveau til gavn for såvel lægen selv, som afdelinger og patienter.

Det er flere steder i udkastet lidt uklart, hvorvidt der refereres til en læge på formodet klinisk basisuddannelsesniveau eller en læge på formodet speciallægeniveau. En tydeliggørelse af dette vil lette forståelsen af teksten.

Det antages i øvrigt, at testning af lægens kommunikative/sproglige kompetencer varetages af en instans med ekspertise på dette område.

DMS har derudover følgende kommentarer:

Ad § 3:

- stk. 1 – 1): En vurdering af lægens grunduddannelse (universitetsuddannelse) bør fortsat ske i samarbejde med et dansk universitet, da det er universiteterne, der vurderer, om kommende danske læger har kompetencer på kandidatniveau. Denne funktion bør kun lægges ét sted af hensyn til ensartethed i bedømmelsen og erfaringsopsamling.
- stk. 1 – 2): Det er prisværdigt, at de kommunikative kompetencer prioriteres på linje med de faglige kompetencer.
- Stk. 2: Det kan med fordel præciseres, hvorvidt man med "uddannelsen" mener lægens universitetsuddannelse og/eller evt. videreuddannelse.

Det kan med fordel præciseres, at der skal være tale om klinisk arbejde.

Ad § 6 stk. 2 og stk. 3: Det bør tilføjes, at rammer og indhold for den faglige prætest udarbejdes i samarbejde med de videnskabelige selskaber.

Det forudsættes desuden, at den faglige test er specialespecifik for læger på formodet speciallægeniveau.

Derudover finder DMS, at der bør ske en evaluering af præ-testen, såvel den kommunikative som den faglige, efter en passende periode.

Ad § 8 og § 13: Der synes i den beskrevne model at være tale om en sammenblanding af en *meritvurdering* – altså en status/summativ vurdering af lægens kompetencer her og nu – og en form for *uddannelsesstilling*, idet der skal udarbejdes en *uddannelsesplan* efter max. 14 dage.

En uddannelsesplan kræver, at man har et nærmere kendskab til lægens tidligere uddannelse og kompetencer (hvilket man har i forhold til læge under dansk uddannelse) – hvilket man netop forudsætter, at man ikke har, da man jo kræver en *evalueringsansættelse*.

Det foreslås derfor, at man foretager en skarpere skelnen begrebsmæssigt og således ikke anvender begrebet en *uddannelsesplan*, men måske en *evalueringsplan* eller lign.

Det kan desuden være vanskeligt at udarbejde en uddannelsesplan efter blot 14 dage under de givne forudsætninger.

Ad § 10 stk. 2: Et kursus i forskningstræning bør kun være obligatorisk for de læger, der ikke har tilsvarende kompetencer fra deres hidtidige uddannelse, jf. gældende dispensationsregler for dansk uddannede læger.

Ad § 11: Det anføres ikke, hvilke målbeskrivelser, der er tale om. Der kan fra de videnskabelige selskabers side være en forventning om, at der er tale om specialets egne målbeskrivelser på det relevante niveau. Det foreslås, at der foretages en præcisering af teksten.

Ad § 14 og 17: DMS finder det naturligt, at de regionale videreuddannelsesråd forpligtes til at inddrage videreuddannelsesregionernes respektive postgraduate pædagogiske funktioner i evalueringsarbejdet, sådan at evalueringen foretages i et samarbejde mellem den pågældende afdeling og den postgraduate pædagogiske funktion. Dette vil dels støtte de pågældende afdelinger, dels medvirke til en så objektiv vurdering af lægen som muligt.

Dansk Medicinsk Selskab vil afslutningsvis påpege nødvendigheden af, at de afdelinger, der indgår i evalueringsansættelserne sikres de fornødne økonomiske ressourcer. Det er en tidskrævende opgave at foretage en seriøs og grundig vurdering af en udenlandsk kollegas kompetencer. Der bør derfor tages initiativ til at sikre afdelingerne tilføres passende økonomiske ressourcer.

I universitetsregi må det også forventes, at der kan være behov for øgede ressourcer, således at en forsvarlig forvaltning af den faglige test kan finde sted, uden at der går ressourcer fra medicinstudiet.

Med venlig hilsen

J. Michael Hasenkam
Formand